

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet

Folketingets Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalg

Dato: 7. august 2015

**Under henvisning til Folketingets Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalgs brev af 6. juli 2015 følger hermed udlændinge-, integrations- og boligministerens endelige svar på spørgsmål nr. 29 (L 2).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Ulla Sandbæk (ALT).**

Spørgsmål nr. 29:

”Ministeren bedes redegøre for, i hvilket omfang modtagere af integrationsydelse kan få dækket nødvendige udgifter ud over, hvad integrationsydelsen giver mulighed for at betale?”

Svar:

Forslaget medfører ikke ændringer i forhold til mulighederne for at yde hjælp i særlige tilfælde efter kapitel 10 i lov om aktiv socialpolitik og kapitel 6 i integrationsloven.

En person, der modtager integrationsydelse vil således kunne få hjælp til udgifter efter § 81 i lov om aktiv socialpolitik, som følge af behov, der ikke har kunnet forudses, eller hvis afholdelsen af udgiften er af helt afgørende betydning for den pågældendes eller familiens livsførelse.

For så vidt angår aktivlovens § 81 henvises endvidere til svaret på spørgsmål nr. 27 (L 2).

Desuden vil personer, der modtager integrationsydelse, kunne få hjælp til sygebehandling mv. efter aktivlovens § 82 og tilskud til tandpleje efter aktivlovens § 82 a.

Det er ligeledes muligt for integrationsydelsesmodtagere at modtage særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik, såfremt de har høje bolig udgifter eller stor forsørgerbyrde, og i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage særlig støtte.

Nyankomne udlændinge omfattet af integrationsloven vil kunne få hjælp i særlige tilfælde efter bestemmelserne i integrationslovens kapitel 6 (§§ 35-39). Der er tale om behovsbestemte ydelser, som tildeles efter en konkret vurdering af udlændingens behov og mulighed for selv at dække udgiften. Det drejer sig om hjælp til dækning af enkeltudgifter, hjælp til udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, og hjælp til udgifter ved udøvelse af ret til samvær med egne børn under 18 år, som ikke bor hos udlændingen og hjælp til flytteudgifter.

Der kan f.eks. ydes hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter efter integrationslovens § 35. Hjælpen kan normalt kun ydes, hvis udgifterne er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses. Det kan fx være udgifter i forbindelse med skilsmisse, tyveri eller brand, men der kan fx også ydes hjælp til etablering i forbindelse med overgangen fra asylcenter til en kommune. Det kan være etableringsudgifter til indkøb af møbler, køkkenredskaber, gardiner mv. Der skal i hvert tilfælde foretages en konkret vurdering af, hvorvidt den pågældende opfylder betingelserne for hjælp efter § 35.

Inger Støjberg

/ Henrik Thomassen